

Esca d'Inca

Lladrará cada diumenge mentres li donin que menjar

Redacció y Administració C. de Mallorca n.º 1.

ESPAÑA: UNA PESETA CUATRIMESTRE · ESTRANJER: DUES IDEM. IDEM
PAGO PER ADELANTAT

EN MAURA

ELS estrells se toquen. Si'l rigorisme excessiu poria arribar a rompre la corda, les debilitats y blanques de les autoritats d'ara, no se aguanten ni tenen empena. Els pares de familia, per una sensibilitat incalificable, no corregeixen, així com pertoca, a sos fills; y si, enalque vegada, les malcriadeses d'aquests obliguen a castigarlos, en lloch de donarlos prudentes y dures correccions, els-e prometen y els-e donen premis perque fassin bonda, incitantlos, aixís, a nous engrehiments.

Y lo que succeix dins la familia, ha passat y passa a l'orde social y polítich. Des que mos trobam dins el régim lliberal, els governs testeranetjen sempre, no més han tengut s'ombra d'autoritat, y son estat la jugueta dels partits y periódistes. Hem vist, moltes voltes, que les tendencies més anticonstitucionals se son imposades a n'el meteix Govern, y aquest, fent la ferina blana, ha cedit a les seves pretencions. La premsa s'es creguda omnipotent per fer bona o dolenta una causa, per eczaltar o tirar per terra un personatge, segons les seves conveniencies, estiga o no dins la rahó. ¿Quantes vegades no s'es encara da amb so meteix govern? y nostros célebres homos d'estat (per la seva covardia) s'han fet por, y en lloch de midarli el látigo del seu poder, com els pares que per amansar els encaraments dels seus petits els-e donen confits, per ferla callar l'han subvencionada, y naturalment: la rotativa s'es engrehida y envelantonada més y més.

Quan antany, nostro ilustre paisá, D. Antoni Maura, pujá a n'el ministeri de Governació demostrá, en llurs obres, seguir, dins el régim lliberal que patim, una política restauradora y distinta de la seguida p'els seus predecessors. Tot-d'una ja demostrá esser homo que pegava per devant, y que no volia ni necessitava els puntals de la premsa ni la benevolencia dels reoverers per surgir; y que éll, li bastava la justicia y la firmesa de la seva conciencia y carácter. Efectivament: Va esser pegar per devant no destituir els governadors y batles, seguint governant amb elements que li eran contraris. Va esser pegar per devant al tancar el fondo de reptiles a n'els periodistes, no donarlos els diputats que demanaven y esperonetja tot quant vulgues «qui te forses que les trega». Y ja ho crech, que la rotativa en fé de sabonera per la boca y 'n tregué de foch p'els uys en cuantre'n Maura; però 'n tant mala sort, que s'escupí demunt, perque tot el mon hagué de saber que les envestides que li donava era de despich, per no haverli dexat arribar a n'els torróns.

A tal punt havian arribat les coses dins Espanya que parexia impossible que sense la palanca poderosa de la premsa, ningú poria fer res; y per lo mateix, sense la seva aprovació En Maura estava inutilisat per sempre. En tot y amb això: En Maura s'en es pujat triufant a la presidencia del Ministeri espanyol, y s'aguanta firme, imperturbable, com aquella roca del mitj del Oceá qui reb les onades del mar desfet que li rebaten tots els vents, y élla sem-

pre inmovible. Be n'han mogut de renou y bullanga els democrátics y republicans per atordirló y posarlo en solfa: calumnies grosses quantre insignes religiosos, mitins anticlericals, articles demagògichs, escándols a n'el Congrés, noms y mots insultans;... però qué? Maura amb sa llógica freda; però avassalladora y amb una quetxassa admirable, ha vençut el Parlament y la premsa: ha vençudes les majories, les conciencies honrades y la premsa de bona voluntat, convençentles favorablement envers la seva política; y ha vençudes les minories reoveres y la rotativa cleròfoba donant la volta y fent mil benes tots els arguments qu'han presentat en motiu del nombrament del Pare Nozaleda.

Els bisbes ja havian dit que la premsa madrilenya era escrita per quatre plomes remunerades y venudes, pero may cap governant l'havia xapada de mitx a mitx com ara. D'avuy envant: ¿quin cas s'ha de fer d'una informació que se li ha provat redonament que dona gat per llebre? S'ha dit qu'En Maura ha fet la causa del republicanisme, y lo que ha fet éll, es enterrarlo de cos present. Li ha fet cárrechs y acusacions terrabilissimes que no s'en han pogut desfer els republicans y... ¿qui ha de voler l'implantació d'una forma de govern sabent qu'els seus corifeus, essent responsables, son perseguidors de l'innocencia?

Desde les tribunes del Congrés s'havía defensada la Relligió Católica y son ministres perseguits, amb molta copia de rahons y entusiasmes; però, desde les altures

del Poder, may la gernació present havia sentides paraules més justes y acertades y de tant de consol p'els catòlics, com les sortides de la boca del President de ministres. Per això, ha arribat entusiasmar a tots els espanyols que teniem set de justícia y orde en una autoritat enérgica. Y apes-sar d'aquests entusiasmes, hem notat que alguns còlegues y admiradors seus, no caben d'estar satisfets, no perque desconfien de la rectitut y de la religió d' En Maura, sinó perque milita dins el camp liberal, prenguent per principi que tal planter sols pot produ-hir liberalades.

Vulla Deu, conduhir les coses de tal manera, que tots els qui mos sentim catòlics y espanyols, per presència y potencia, formen un sol partit y un sol remat; y que dins Espanya sols hi hage: *blanchs y negres*, y no mos capdupte, que la victòria serà nostra.

M. D.

El dijous llardér

*Avuy n'es bon dia
per berenar bé.
¡Viva l'alegria
del dijous llardér!*

*Tonina estimada;
el sol ja es sortit.
Volta la flassada
botarém del llit.
Que els budells desitjan
coques ab tayades.
¿Quantes ensaymades
ahí vares fer?
¡Viva la alegria
del dijous llardér!*

*Una per mí'm basta,
si grossa la'm duys;
de aquelles de pasta
que's sol desfé'n fuyt.
Y entre els fuyt s'hi troba
sahim y mantega.
Duys la'm qu'una vega
ben grossa 'n faré.
¡Viva la alegria
del Dijous llardér!*

*Barques á balquena
vetx sortir del forn.
La Plassa ben plena
n'estava dejorn.
Totes en fileres,
totes ensucrades,
plenes de tayades
de ca'l pas tisser,
¡Viva la alegria
del Dijous llardér!*

*N'hi ha de petites,
que fan petit so.
N'hi ha de tres pessetes.
N'hi ha d' un duret d'or.
N'hi ha de grosses, grosses,
fetes ab un motlo,
que ténen de rotlo
mitja cana bè.
¡Viva la alegria
del Dijous llardér!*

*¿Qui puja l'escala?
El fornér... Segü.
Ja entra per la sala.
Les nostres mos dú.
Va l'aquí la meua,
blanca com la lluna.
Donaula'm, totduna
la me menjaré.
¡Viva la alegria
del Dijous llardér!*

*Donaula'm depréssa.
Posaula á su-qui.
D'examen es pessa
d'un pastador fi.
Bon color, bon traje,
redona figura,
ni es fluxa ni es dura;
rica crosta té.
¡Viva la alegria
del Dijous llardér!*

*Ple está de tayades
son cuyro ensucrat,
son de sobressades
y carabassat,
¡Ay! De cabeyt d'àngel
també está farcida....
¡Tonina garrida
que bé le saps fer!
Viva l'alegria
del Dijous llardér!*

PERE DE A. PENYA

La Senyora Fideu.

Era jo un tenralot, carregat de bon humor, quant vaix tenir sa gran dixa de tractarme ab *Donya Fideu*. Les circumstancies en que ses portés de ca Dª Fideu s'obriren de pinta-en-ampla pera doná pas a sa meua *figura*, son de lo més especial. Serà del cas, abans d'entrà dins s'asunto, di els llegidors qu'en *Moll* (vulgo es satx de Palma) n'havía feta una crida sobre qui hagués trobat un infant mascle, uys de gat, cabeyt rauls, nas llarg, magre qui cau sech... y acabava dient: «qu'el me dügen a mi, y li diré qui es es duenyo; y si es el que cercam, li donarán dos reals de *gritificació* al qui lo presentarà.»

Ses meus bones relacions ab en *Moll* que a les hores, ocupava es carreg de trompeté de la Sala, me permeteren ferli aquesta broma: vulla Deu que jo trobi aquest infant mascle y faré riure sa meua butxaca ab sos dos reals de tròpis.»

L'endemá, sobre les tres des capvespre prenía jo es sol de primavera per damunt es Corté de ses Bòvedas, moments abans

de prende un *bany* de *Metafísica*, que per calent que un hey anás de llissó, en posarhi sa punta des peu, sentia escarrufaments fins dins es moll d'ets òssos. Y ¡quina llissó, Deu meu! Com si fos ' hora present, m' en recort d' aquella mitja plana de llatí enraviscolat que a l'orsa de mastegá s'havía arribat a angolí sa meua toxarruda memoria. Rumiant, rumiant-se 'm fomá es seny per pò de deixá un *et*; puis, en aquell temps de *cultiu* filosòfich, el deixá dins es tinté una partícula ó canviá s'hipérbaton... era sentá plassa de closques; y... un estava ben esposat a manjà *Tembro*, com se deya *ex cátedra*, qualque pich a n' es Septiembre.

Capficat y ab sos uys mitx eluchs per pòr de que no 'm fugís sa llissó que tanta pena m'havía costada de tancarhi dins ses rues des cervell, y mentres s'imaginació donava una calda a n'ets *entes* dins ses brases des raciocini, me trob entr'els peus un esquit d'atlotoy de sis ó set anys que casi me feu anar de folondres. Tor d' una l' agaf per un bras, talment un' esquerda de canya, y el me llev de devant. ¡Eran altres *entes* que m preocupavan! els *entes* metafísichs....

Aquell atlotet, cosidetes ses pipelles de sos uys ab llágrimas seques, fredes ses manetes, y sortintli tremoloses mitjes paraules per entre unes dentetes qui li ballavan casi amagades darrera uns llabis moradenchs, me digué, com pogué, que patia lam.

Dins sa meua bossa d'estudiants s' hi estorjava un real ab pesset de cuartillo, tota sa meua riquesa de llavores. Estimava molt aquells quatre *moneots*, es ve: però quin cò refua es sentiments de caridat que hey aniuen dins éll? Aquell infant tenia fam; darli menjá era fé un'obra de misericordia, valdement haverme de quedá ab sa bossa pensida. M'interesava, en aquell moment, molt més sa sort d'aquell desgraciad, que 'ls difícils estudis de sa *Metafísica*.

Es cò havia somés es cap. ¡Quin plaher no's sent de s'execució d'una obra bona! Sa meua ma entebolint sa maneta freda de aquell infant, me semblava que li enviava calor y vida. Y en efecte: aquells dos uyets se badaven més y una trista riayeta, sa riayeta d'un innocent desgraciad se pintá en son semblant. Ab so llibre de *Metafísica* devall xella y donant sa ma an aquell atlot quina historia jo encara no coneixía, partirem p'es carré des *Forats* y a sa primera botiga de queviures que trobarem mos hi aficarem. ¡Ab aquina pressa s'angolí aquell nin dos panets de cuartillo y un tasset de ví!

Sa madona, una pagesa com una cortarola, be m' en feu de preguntes per aclarí aquell misteri; y jo arrutava es coll dins ses espatles, perque d' aquell misteri jo en sabia tan poch com ella. Llavores *esplugá* es nin. ¡Ses dones son maldeventroses per condició de xetxe!

Es nin digué prement prement y ab paraules ambuyades, puis tenia sa llengo travada, que sa mare lo havia engegat, feya

tres dies, de ca-seua; perque manjava massa.

Menires dubtava jo dels punts de veritat de sa relació feta per aquest fouim, me vengué en memoria sa crida d'en Moll sobre *s'infant mascle*, del dia abans. Les senyes de «uys de gat, cabeys raúlls, nas llarg, magre,» convenían a n'en Pep *Fideuhi*. Aquest era son nom, segons acabava de di a sa madona.

Pag' es gast a la casa, surt, prenc'h carré, deman a s'atlot per devés hont té ca-seua; però en Pep se resisteix a dirrho; no vol aná a sa mare, perque sempre l'atupa. Me trech ets uys cercant un municipal; a les hores s'havien fusos tots. Davés Santa Creu sent sa trompeta d'en Moll que feya una crida de peix; volant hey vaix —Homó, li dich, donem es dos reals de tròpis: zes aqueix s'infant mascle que havien perdut? En Moll li pega un vistasso de cap a péus; y-li assembla, digué, y seguidament li pregunta:—¿Noms Pep! zests fiy de na *Fideu* des Puig de Sant Pere! S'atlotet tremolant com la fuya del poll, arrufantse entre ses meues cames, y penjant a sa meua vista una uyada significativa, remena es cap, y per contesta diu: no vuy anar a ma mare qu'en penjará. Mentres jo li feya moxonies y li prometia que sa mare no li tocara un pel, en Moll se gratava es clotell entre dents me deya petit, petit: te rahó s'infant de resuá sa mare; es un mal tel, Manaley tú y tal volta te pagaré es tròpis. Jo encare no li he poguda arrebassá sa pesseta de sa crida....; y som un pobre, y ella neda dins ses unzes.

Molt més que sa gratificació, que prou bé m'havia de caure, desitjava rebre s'impressió d'una mare que torna tení sa ditxa de veure un son fill perdut.

Volta qui volta carrerons per dins aquell llaberinto des Puig, per lí arribarem a sa *Muradeta*. Sa *Muradeta* es lo més democràtic des Puig de Sant Pere; casetes y casulls com a llorigueres, muntets de pisos semblants a colomers, finestretes y finestrons, portalets y escaletes que s'empujan dretes ab passa-mans de corda, fins a n'es terrats; donetes assegurades pes portalets, infants, una solada d'infants qu'es rosseguen, juguen, botan, y cridan y fan tota casta de malcriadeses; bugaderes que se barayen, hemonots que ilestomen; tavernetes y cafetins....; per acursá, dins aqueix redolet de nins, hey tenia es seu na *Fideu*, sa mare d'en *Fideuhi*.

A mida que mos hi arrambavem, es nin més esparonejava per fogirme, y més dolenta era sa meua impressió. Quant forem en mitx de sa plasseta, un aixam de dones, totes ab infants mos enrevoltá: tothom coneixia en *Fideuhi*. Una s'esclamava, s'altra ficava claus, y entre tantes d'exclamacions, una paraula d'assi una d'allá, vatx cohí es preludis de s'història, fosca història de na *Fideu*.

Havía comensat s'obra, y volía jo veurer la sí. Pegant colsades y demanat pas, vaig arribá a s'esqueleta de ca na *Fideu*; y mentres jo m'enfilava per uns escalons

de caires menjats, un embós de genteta que tapava es portal de baix me mirava estorada ab un pam de boca uberta. En Pep estava més groch qu' es referit, quant jo, qui casi no era d'aquest mon, agaf sa cordellina de sa campaneta de ca-seua. Una dona escambuixada, front curt, nas llarg, galtes pensides, esportallada y ab un mirá de fera, lleva biuló, obr' sa porta, envesteix, com milana famélica a n'en Pepet; es nin plora acorat, ella l'amassola pe ses galtes, pe s' esquena, per hont li arriba ab aquells brassots talment burjons; jo suplich, deman perdó p'es nin y... reb qualque repinyada. Es brassos y mans quedan aglassats, y llevors aquella llengo, fins a les hores muda, se desferma: y... ni sa boca d'un condemnat vomita més blasfemies, entreporlades ab sos mots de *pillo*, *poca-vergonya* y altres que sa ploma no pot escriure.

En Pep fent pantaix está ajupidet a un recó de sa sala, jo dret com un' estatua a n'es costat d'un cantarano de caoba, s'home de na *Fideu*, tipo de moneot, cara de pa colrat, uys esglayats, galtes bufarelles, nas de contié, dents clares, morrut y boca de fornal, aguaita com un beneyt p'es baday d'una cortina de brots y flors, y ella, na *Fideu*, asseguda a un balansí fent capades, treguent loch de sos uys y diguent a nen menut, ab sa ma amanazant, que encare tornaría rebre. No som covart, però prop d'aquella fera no hi estava jens aplé.

Sa sort d'aquell nin me preocupava. ¿Lo dexaré a n'es perill de que una mare sense entranyes lo mat? Es co no m'hi arribava; ¿que faré? Me ajonoy a n'es peus d'aquell monstre y li deman pietat versson fill. Son cor de bronze ablanen mes llágrimas, y el meu sumpl de dols consol. Logr' que an' aquella ma amenazant es llabis frets y tremolosos des nin hey donin una besada; mes no tench sa ditxa ni de veure una llágrima que salti dels uys de sa mare ni que sos morros sa ruin per doná una besada a n'es front d'aquell nin bell y candoros. ¡Quin cor! ¡quina mare!

(ACABARA)

Bernat BALLE, Pre.

CRONICO

Janer de 1904.

Dia 20.—Un d' aquets dies, a S. Juan d' Ervisa, trobaren una dona tota carbonisada, tenia 85 anys y vivia tota sola. Moss. Alcover, qu' es troba a Barcelona desde ahir, presentá l' amo Antoni Vicens a n' el *Círcol Artístich St. Lluch*, ahont recita les seves *glosades*, que son rebudes ab esclafits de mans-belletes.

—El Consey de ministres aprova el projecte de construcció d' escuadra y reorganización de sa Marina.—Sa columna volant de democrates passa es dia a Badajos, ahont en Canalejas entona un himne a les seves idees.

Dia 21.—Arriben notícies de qu' han trobat assassinat es batle accidental d' Ervisa.—Dins la sala d' actes del col·legi dels

Jesuites de Barcelona Moss. Alcover fa una escitació a n' els Congregants de la *Secció Catalanista* per que seguesquen col·laborant a l' *Obra del Diccionari*. D' aquí s' en aná a l' *Acadèmia y Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya* ahont el reberen una *Comissió* de doctors, els quals se comprometeren a cuydarse de tot lo referent a Medicina y Historia Natural per dur a avant la gran tasca lexicogràfica.

—Consey a Palacio: el senyor Maura entera a n' el Rey de s' aspecte general de sa política, de sa proczima feyna parlamentaria y dels projectes del Govern.—Sa vaga d' obrers de mar continua estacionada.—Mor a Madrid el conegut periodista y senador del Reyne Sr. Ferreras.

Dia 22.—A Palma mor a consecuencia d' una descarga electrica, un obrer de sa «Companyia Mallorquina d' Electricitat» mentres estava fent net es transformador de sa plassa des Mercat, (a. c. s.)—Uns farins de Sa Pobla se'n van a cassar y tenen sa desgracia de que s' escopeta se despatá matanne un.—Moss. Alcover dona una conferència a n' el *Centro Excursionista de Catalunya* sobre toponomástica o sigui l' estudi dels noms topogràfichs y també e hi presenta el glosador Manacorí ahont alcansá un nou trio mf.

—A Madrid ab asistencia de la Reina se fa s' inauguració d' un consultori pera nins de pit, fundat p' el doctor Ulecia y els marquesos de Casa Torres.—Mor a Madrid el catedràtic de dret canònic D. Joan P. Morales y Alonso, y a S. Sebastia D. Arturo de Macoartú, distingit tratadista de Dret internacional.

Dia 23.—A l' *Associació Popular Catalanista* Moss. Alcover dona una conferència sobre la manera pràctica de col·laborar en el Diccionari. D' aquí s' en aná amb l' amo Antoni a l' *Orfeo Catalá*, que 'ls-he feu sentir algunes de les seves estupendes cantades, y l' amo de *Son Garbeta* hi va dir tres *glosades*, entusiasmant l' auditori. Aquí el Sr. Alcover convida l' director de l' *Orfeo*, Sr. Millet, y a n' els *coristes*, a col·laborar a l' *obra del diccionari*, replegant les paraules referents a música, lo que es comprometeren a ferho tot lo bé que se'trien.

—El Sant del Rey se celebra ab la solemnidad acostumada notanse mes concurrència a les recepcions qu' els anys anteriors.—Se crea un Real Patronat encarregat de proporcionar ensenyansa y alimentació en les Escòles-asilos que presideix la primpsesa d' Asturies.—Diven qu' el Rey ha concedit un donatiu de 25.000 pessetes a sa caixa de Socorros d' obrers veys de Barcelona.

—El Govern italiá ha designat el Sr. Silvestrilli pera que representi son pais en aquesta Cort.—En combats sucesius ses tropas lleals de l' Uruguay han causat 500 baxes a n' els insurrectes.

Dia 24.—A pesar d' haver plogut tot lo dia y la vel·lada, Moss. Alcover dona una conferència a l' *Aplech Catalanista* ahont e-hi assistí una numerosíssima concurrència.

cia que l' aplaudi per llarch, lo meteix que a l' amo Antoni qu' e hi digué unes quantes glosades.

—Tots els senadors y diputats de sa majoria se reunexen en la presidencia, acceptant es té oferit p' el Sr. Maura.— Una artista del circo de Parish, mis Mina Alix, cau de s'automòvil mentres leya una sort perillosa, quedant ferida gravement. El suces se fa popular y es molt comentat.—En el districte de Aoiz (Navarra) per inmensa majoria es elegit diputat a Corts s'elocuentissim orador catòlich D. Joan Vazquez de Mella.

—Sa població de Aulesund (Christiania) es destruida per un incendi. Els seus dotze mil habitants han quedat a sa major miseria.

Dia 25 —A l'Ateneu Barcelonés, ahont hi havia lo milloret y més granat de Barcelona, el Vicari General de Mallorca dona una conferència sobre sintaxis catalana y lo convenient que seria celebrar un Congrés de la mateixa. Aquesta idea va esser molt alabada y exaltada per la docta concurrència qu' envoltaren Moss. Alcover augurantne gran resultats per la purificació y reintegració de la nostra llengua estimadíssima.

—Les Corts reanuden ses sessions. Congrés; D. Eugeni Silveira interpela al Govern p' els nomenaments de batles y per son escàs fervor monàrquich. El Sr. Nocedal demana qu' es duguin a la Càmara totes ses causes formades ab motiu dels desastres del 98, y el ministre Sr. Ferrandiz llegeix el famos projecte de Marina, que restableix s' Estat major central y reorganisa els serveys maritims. Comensará a regir per Janer de l' any proxím, y son cost puja a 38 milions de pesetes.—Mor a Vitoria el Bisbe de la diòcesis, Dr. Pierola, y dexa cuantiosíssimes llimosnes per obres piadoses.

Dia 26 —Congrés: en Romanones apoya una proposició contra el nomenament del P. Nozaleda, diguent qu' el combat perque es frare, no p' el carrechs que li han dirigit els periòdichs. Li contesta el president del Consey en forma sincera y vehementíssima; defensa el P. Nozaleda y afirma solemnement qu' el Govern sosté y sostendrá el nomenament. Sa proposició es retirada per la majoria, qu' aplaudeix entusiasmada al' elocuentissim Sr. Maura. El ministre d' H. senda llegeix variis projectes de ley, proposant en un d' ells sa rebaxa de s' impost d' esperits. Senat: se discuteix amplement sa modificació del tractat de Comerç ab Noruega. El ministre de Governació llegeix un projecte de ley de protecció a s' infancia, y un altre reformant sa ley electoral. Aquest projecte estableix sancions penals per aquells que no exercitin el dret de sufragi.

Dia 27 —Arriba a Mallorca Moss. Alcover ab l' amo Antoni Vicens, ple de satisfaccions y sense quebrehl de gaubansa veent els grans avenços que fa cada dia l' *Obra del diccionari* per tot Catalunya y d' una manera especial a Barcelona. ¡Que Deu ho beneesca y li don forsa, a fi que la cosa continuu sempre quart crexent, fins que la vegem llesta y acabada. Amen!

—En el Congrés en Soriano s' ocupa de l' asunto Nozaleda d' una manera molt grollera lo que motiva qu' els diputats de la majoria protestin del seu llenguaje, y el Sr. Sanchez Toca fa una clara y elocuent defensa del nomenament que's discuteix.—Els rotatius comenten ab verdadera furia ses acertadíssimes satires y frases despectives qu' empleá contra la premsa el Sr. Maura en son discurs d'ahir.—Els ministres se reunexen en Consey y ezaminen sa situació política, que segons en Maura no presenta cap dificultat p' el Govern.

Es CRONISTA.

Lladrades y moxonies

Tornam suplicar a n' els qui no volen honrarnos en la seva subscripció; es dir, en lo seu pagament, que mostornin remetre Es CA; no vulguin esser d' aquells mals curosos que després d' haverlo rebut quatre o vuyt mesos, ara mos trobam que no volen esser ni subscriptors ni pagadors. En aqueix tals, per prèmi de la seva graciositat, els e voliem publicar els seus noms perque tothom sabés qui son; pero no les volem donar el pler de que vegin estampada la seva gracia.

A sa Secretaria de l' Ajuntament d' aquesta ciutat esta esposat a efectes de reclamació el repartiment de consums del present any.

Dimars passat morí a Palma nostro estimat amich y paisá D. Jaume Soler y Ferrer primer tinent d' infanteria y abanderat del Regiment de Balears número 1.

El jove Soler baixa al sepulcre al principi de la seva carrera, víctima de sa rosa; malaltia que fa poch temps s' es estesa y reyna a Palma.

Descansi en pau s' anima de nostro amich, y rebi la seva familia y sos parents s' expressió de nostro consol.

Se corre se veu que a nostro vehí llogaret de Biniamar un subjecte va demaná a un conço seu dues unses, y quan aquest li digué que ja bastaven els doblers que li havia donats, el nebot se destirá d' una arma de foch y li pegá un tir.

El ferit esta molt grave.

L' encarregat de predicarnos durant la present corema es el Reverent Pare Jaume dels sagrats Cors de Jesús y Maria de Lluch.

Avuy a les vuyt del matí a la Casa de la Vila se sortearán els quintos del actual reemplás.

Avuy han comensades les solemnes coranta hores, en nostra parroquial esglesia, dedicades a n' el sagrat Cor de Jesús.

Predicará avuy a l' ofici y en los tres vespres de triduo el notable orador Mossen Bernat Mates.

El temple está endiumenjat de

lo millor, amb emblemes a ses pilastres y amb la tenda d' or qu' han posada. Segons els actes de culto qu' hem llegit a n' el programa, tendrem lluides solemnidats.

Publicacions rebudes

El *Bolleti del Diccionari de la Llengua Catalana* corresponent al present mes y que conté el seguent sumari: Moss. Alcover a Barcelona.—Arxius non hi ha col·laboradors qui fan cédulas.—Col·laboradors qui tenen poca son.—Obres Catalanes escullides per terne cédulas.—Una carta d' En Menendez Pidal.—L' amo Antoni Vicens Santandreu.—Crònica de l' obra del diccionari. Una sorpresa agradabilíssima.—En Lleó Ferrer. Llista de col·laboradors per orde cronològich.

El núm 760 de la revista agricola *L' Art del Pagés* dedicat a la memoria dels estudios pagés catalá En March Mir y Capella.

El núm 110 y 24 de los chistosos setmanaris *Cu Cut!* y *Barretina*.

També hem rebut, y agrahim a son autor D. Llorens Cruelles, *El Nomenclator Geográfico*, qu' es un método sencill pera aprender ab facilitat els principals accidents físichs en cada un dels mapes de les cinch parts del mon.

Bolletí comercial

Mercat d' Inca.

Preus que retgiren a n' aquesta ciutat dijous passat:

	Pessetes
Bassó (es quintá)	a 83'00
Xexa (sa cortera)	a 19'00
Blat id.	a 19'00
Ordi id.	a 11'00
Sivada id.	a 9'00
Id. forastera id.	a 8'00
Faves cuitores id.	a 18'00
Id. ordinari veyes id.	a 17'00
Blat de les Indies. id.	a 16'00
Mongetes (confit) id.	a 45'00
Id. blanques id.	a 33'00
Fasols id.	a 30'00
Ciurons id.	a 23'00
Gallines (sa tersa)	a 0'90
Calls id.	a 0'70
Conís id.	a 0'30
Ous (sa dotzena)	a 1'20
Patates (es quintá)	a 4'00
Safra (s' unza)	a 3'50
Figues seques (es quintá)	a 9'00
Olives (sa barsella) de 1'25 a 2'50	

ANUNCIS Y RECLAMS

PORTES ja usades pe- ro que están en bon estat ni ha un joch per vendre.

Per informes a s' imprenta d' aquest setmanari.

Billets de confessar

Participam a tots els Reverents rectors, vicaris IN CÁPITE y demás sacerdots encarregats d' alguna esglesia, y qu' encara no n' estiguen provehits, podrán dirigirse a s' imprenta d' aquest setmanari carrer de S. Francesch número 23 y gustosament serán servits poch moments després de fet s' encarrech.